

عنوان مقاله:

بررسی اثر ته نشست نیتروژن اتمسفری بر ریشه دوانی یونجه یکساله و خصوصیات بیوشیمیایی خاک مرتع

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 30، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

محمد دانشی - دانشجوی دکتری علوم مرتع، گروه مرتع داری، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

منگان سادات عظیمی - دانشیار، گروه مرتع داری، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

حمید نیک نهاد قره مادر - استادیار، گروه مرتع داری، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

الهام فغانی - استادیار پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، سازمان تحقیقات، آموزش و تربیت کشاورزی، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه‌با توجه به افزایش استفاده از سوخت‌های فسیلی و کودهای شیمیایی، مقدار ورود ترکیبات نیتروژن دار به جو به ویژه در مناطق صنعتی افزایش یافته است. رسوب نیتروژن، پیامد افزایش میزان ورودی نیتروژن به اتمسفر است که می‌تواند تهدیدکننده اکوسیستم‌ها باشد و بر خصوصیات شیمیایی خاک، میکروآرگانیسم‌ها و فعالیت آنها موثر واقع شود. هدف از این پژوهش، مطالعه تغییرات خصوصیات بیوشیمیایی خاک با توجه به مقادیر احتمالی افزایش ته نشست نیتروژن در اثر فعالیت‌های مخرب انسانی است. روش تحقیق‌دین منظور بذر گونه یونجه همدانی (*Medicago Sativa*) است. به عنوان یک گیاه معرف تثبیت کننده نیتروژن انتخاب و به صورت طرح بلوك کاملاً تصادفی در ۳۶ گلدان حاوی خاک مرتع مورد نظر کشت گردید. ۲ ماه پس از جوانه زنی بذرها در گلدان‌ها، شش تیمار (شاهد، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۵ کیلوگرم در هکتار) نیترات آمونیوم محلول در آب، طی دوره ای ۷۵ روزه، در ع تکرار بر روی خاک اسپری شد. سپس در محیط آزمایشگاه، برخی خصوصیات بیوشیمیایی خاک (شامل اسیدیته، هدایت الکتریکی، فسفر قابل جذب، نیتروژن کل، کربن آلی و پتانسیم تبادلی به همراه بیوماس و تنفس میکروبی) و شاخص‌های وزن و عمق ریشه اندازه گیری گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام شد. نتایج و بحث نتایج نشان داد که با افزایش نیتروژن حاصل از ته نشست تغییرات معنی داری در فاکتورهای مورد بررسی بوجود آمد. با افزایش سطح رسوبات نیترات آمونیوم به ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار در سال، با وجود افزایش معنی دار ($p < 0.05$) مقادیر کربن آلی و نیتروژن کل خاک، سبب کاهش معنی دار سایر خصوصیات بیوشیمیایی اندازه گیری شده خاک می‌گردد ($p < 0.05$). با افزایش بیش از حد ته نشست نیتروژن و بهم خوردن تعادل عناصر، توقف رشد و از بین رفتن اندام زیرزمینی مشاهده شد. با افزایش ته نشست شبیه سازی شده در خاک تا سطح ۶۰ کیلوگرم، میانگین تنفس و بیوماس میکروبی افزایش یافت. اما در سطوح بالاتر ته نشست نیتروژن، تنفس و بیوماس میکروبی کاهش یافت و به کمتر از میانگین تنفس و بیوماس گلدان‌های شاهد رسید. نتیجه گیری‌بر این اساس، استفاده از گیاه یونجه در پروژه‌های اصلاح مراتع بیلاقی و احیا پوشش گیاهی به منظور جذب نیتروژن معدنی ته نشست شده مازاد بر ظرفیت نگهداشت خاک و پیامدهای منفی آن و ایجاد ناحیه ریشه‌ای مناسب برای فعالیت جامعه میکروبی خاک، توصیه می‌گردد.

کلمات کلیدی:

ته نشست، نیترات آمونیوم، اصلاح مرتع، مرتع بیلاقی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941390>

